Ч. 114 Четвер 25 мая (6 червня) 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Проєкт нового закона виборчого.

Виготовлений підкомітетом комісиї для реформи виборчої проект нового закона виборчого, поданий онogди до прилюдної відомости, складає ся з тих частий: 1) з поясненя проєкту реформи виборчої; 2) з обох проєктів законів, і 3) із справозданя підкомітету комісиї для реформи виборчої. В поясненях до цілого проєкту говорить ся насамперед про:

Дві нові ґрупи виборців.

Одна з тих ґруп обнимає найменших податників по містах і селах, друга — робітників. Першу ґрупу зложено яко низший відділ в куриях міст і громад сільских, другу — яко самостійну курию, котра яко пята приступить до дотеперішних курий більшої посілости, міст, палат торговельно-промислових і громад сільских. Малим податникам признано загалом 34 мандатів, робітникам — 13 Тим способом дотеперішне число послів 353 збільшить ся о 47, отже дійде до 400. Міродайним для числа маючих установити ся мандатів був той погляд, що систему заступництва інтересів треба задержати не лиш в еї зверхній формі але також і в еї сути і що політичну вагу кляс народних маючих доси право виборче треба зберегти.

Відділ найменших податників.

До сего, маючого установити ся, нового відділу істнуючих вже курий міст і громад сільских мають належати всі ті, що викажуть ся всіма услівями, даючими право виборче (австрийске горожаньство, рід мужеский і т. д.) і взагалі платять який безпосередний податок низший 5 зр. що найменше від одного року.

О числі сих нових виборців та їх відношеню до маючих доси право вибору дають поясненя слідуючі числа: Число виборців до Ради державної виносить тепер 1,984.628, межи тими знаходить ся 451.740 виборців платячих податку низше 5 зр.; головний контінґент сеї послідної категориї дають краї Галичина, Буковина і Дальмация з 416.687 виборцями разом. Тепер же мають одержати право виборче ще й всі ті податники платячі менше як 5 зр. податку, котрі будуть мати ще й инші услівя до того права. Число їх виносить загалом 1,619.531. Але від сего числа треба відшибнути всіх тих платячих менше як 5 зр. податку, котрі вже тепер в згаданих краях мають право виборче а також і на будуче мають остати ся у висшім відділі курий міст і громад сільских. Тих виборців єсть, як вже сказано 416.687. Тим способом остане ся 1,202.844 податників яко виборців нового низшого відділу. При розділі сих 34 мандатів помежи поодинокі краї була міродайною насамперед та обставина, що кождий край мусить вже безвзглядно одержати одного посла. Але що з наведених в низу причин для Триесту не може бути взагалі установлений другий відділ, то із цілої суми 34 мандатів, осталось крім вже згори визначенених для країв 16 мандатів, ще 18 до розділу помежи краї.

Мірилом для розділу осташих 18 мандатів помежи поодинокі краї не надавала ся висота загальної суми податків поодиноких країв, бо в ній містить ся також сума податків оплачуваних всіма прочими станами, а сума податків, оплачуваних найменшими податниками, єсть в ній дуже мала. Але так само не могла бути міродайною загальна сума населеня поодиноких країв в случаю, де розходило ся о специяльну ґрупу інтересів, котру мало ся вибрати з цілого населеня. Виходом для сего розділу мусіло бути дійстне число нових виборців в поодиноких краях коронних. При тім принято за основу що ті краї, котрі не викажуть більше як півтора раза тілько нових виборців, як пересічне їх число 35.000, мають дістати один мандат.

В тих краях, на котрі після згаданого способу розділюваня припаде взагалі лиш один посол в другім низшім відділі, будуть міста і села вибирати разом, і то посередними виборами. З того виходить та конечність, щоби й в міских округах виборчих вибирано посередно, бо то рішучо не далось би перевести, щоби при одних і тих самих виборах одна часть виборців вибирала безпосередно а друга посередно. В краях котрі дістануть більше як один мандат не будуть взагалі складати ся на вибір виборці міскі і сільскі; противно міскі і сільскі ґрупи одержать мандати самостійно і міскі будуть вибирати безпосередно а сільскі як і доси посередно. Вимка в сім взгляді буде лиш для Тиролю, де припадаючі для сего краю два мандати в другім відділі не будуть розділені помежи міста і села, лиш оба остануть ся мішаними мандатами, очевидно в тій цїли, щоби при виборі обох сих послів можна увзглядн ити також великі ріжниці межи північними а полудневими сторонами сего краю і дати можність сполученим міским і сільским виборцям в північнім і полудневім Тироли вислати з поміж себе по одному послови. В Триєсті, як вже сказано, не буде установлений другий низший відділ, бо там після істнуючих законів виборчих вже тепер всі податники

---

6)

ПРОПАВША БРАЗЕЛЄТА.

Оповіданє з житя старинного Всходу Сулеймана Ґані-бея.

(Конець).

Сказавши се, старець лишив Рут і пішов до брата просити, щоби він пустив з ним дівчину до Єгипта, куди они поїдуть під охороною уоруженых Хананейців, бо Абді-таба, маючи діло до фараона, дав єму порученє.

Талшаї не дав себе довго просити і на другий день він вже цілував на прощанє і брата і Рут, благословлячи їх на далеку дорогу.

Усівши ся вигідно на білій ослици, Рут спокійно виїхала з Єрусалима, окружена своїми товаришами, котрі рішили хоронити еї в часї подорожи і взагалі показати себе хоробрими сторожами. Звичайно жива, весела — она тепер якось притихла, не розглядала ся по околици і не любувала ся гарними місцями. Она тілько о однім думала і одно лише бачила, а то вызволенє Натана.

Майже не спостерегли ся подорожні коли дістали ся до Ґази і цілком случайно задержала ся їх маленька каравана в домі того самого Антуфа, котрий перед вісьмома місяцями заходив ся коло раненого Натана. Антуф стояв коло свого дому і як раз в сю хвилю переїздили попри него Хананейці. Він став їм приглядати ся і замітив подібність Калеба до Натана, о котрім від часу его від'їзду він нічого не чув. Пригадавши собі тепер на свого недавного гостя, господар запитав одного з подорожних:

— Сей старець, чи не отець то мого молодого приятеля Натана?

Подорожний відповів, а що він задержав ся, то між ними завязала ся розмова, котра скінчила ся тим, що Антуф попросив сказати Калебови, що хоче з ним поговорити. Стрітивши ся з Калебом, Антуф дізнав ся від него про сумну долю свого друга, а також про ціль їзди самого Калеба. Те, що лучило ся з Натаном, сильно вразило Антуфа, котрий спершу дуже затужив і засумував ся, але відтак его лице нагле заясніло радостию і він начав просити Калеба і его товаришів конче у него дома задержати ся.

— Прошу, зробіть мені ласку і зайдіть до мене, а я скажу вам щось такого, що певне зможе вас ощасливити. А если ви згодите ся перебути у мене до рана, то я й сам зберу ся в дорогу і разом з вами поїду до єгипетскої столиці.

І коли Калеб і его товариші розложили ся в домі Антуфа і відотхнули, розповів їм честний Єгиптянин отсе:

— Натан пережив у мене вісім днів і виздоровівши цілком, зібрав ся в дальшу дорогу. Вечер перед від'їздом перевели ми на приятельскій розмові. За тих кілька днів я сильно привязав ся до него і він розкрив передомною цілу свою душу. Він розповів мені о своїй любві до малої Рут, о тім, що хоче задля неї чим скорше покинути двір фараона і вернути до дому, та о якімсь Гаміді, котрий — як він побоював ся, може его оклеветати перед фараоном. Під конець розмови він показав мені дорогоцінну бразелєту і додав притім, що ся річ, буде для него доброю обороною перед царем. Рівночасно оповів він мені, в який спосіб прийшов він до бразелєти. Тепер, коли він сидить запертий і не може боронити ся, можу я посьвідчити его невинність і мені здаєть ся, що просьбам Рут і моїм зізнаням удасть ся пересьвідчити фараона.

Калеб і всі присутні утішили ся оповіданєм Антуфа і надія в них вступила, що зможуть виратувати невинного молодця.

На другий день рано, маленька каравана в супроводі Антуфа, рушила в дорогу. Спершу їхали пустинею, відтак дорога пішла урожайними берегами Ніля і вкінци наші подорожні дійшли щасливо до столиці єгипетского царя.

З причини, що Калеб прибув яко умисний посол Абді-таби з письмом до фараона, назначено єму на другий день візиту єго перед царем.

Калеб, Рут і Антуф з нетерпеливостию дожидали ночи. Перейшла і ніч і коли сонце підійшло вже досить високо — всі они в супроводі фараонових слуг, удало ся до царскої палати.

Сильно забило ся серце дівчини, коли

мають бути вчислені до істнуючих тїл виборчих.

Курия робітнича.

Виборцями в новій (робітничій) куриї суть робітники промислові і ремісничі та гірники (робітники в копальнях). Основою до їх права виборчого принято належане до каси хорих. Від них буде жадати ся, щоби они що найменше два роки належали до каси хорих, що буде порукою якоїсь постійности; дальше, щоби дотична особа в часї розписаня виборів була занята в окрузї виборчім при такій роботі, котра вимагає обовязкового обезпеченя. Ті члени кас, котрі з якогось титулу платять безпосередний податок, скоро платять більше як один риньский, не будуть придїлені до куриї робітничої, лиш до другого відділу куриї громад міских і сільских. О числї виборців в куриї робітничій дають слїдуючі числа більше менше таке поясненє: До повітових, фабричних, будівельних і спілкових кас хорих належить 933.814 мужеских членів. Дочисливши до того гірничі (братскі) каси з 143.736 членами і каси товариств з 222.295 членами, вийде загальна сума 1,299.845 мужеских членів кас хорих. З того загального числа треба однакож відшибнути значну часть, коли хоче ся мати число виборців. Треба виключити людий заграничних, відтак дуже велике число осіб, що не мають ще 24 лїт, відтак тих, котрих законна причина виключає від права виборчого, дальше тих членів, що не належать ще через два роки до кас хорих, як того вимагає новий закон виборчий, наконець і тих, що в часї розписаня виборів суть без роботи.

Дуже старанні обчисленя показали що таким способом прийшлось би відшибнути кругло 40 процент, так, що коли ще відчислить ся і тих, котрі внаслїдок того, що платять більше як один риньский податку, належать до другого відділу куриї громад міских і сільских, то остане ся 600.000 членів кас хорих, маючих услівя до права виборчого. Тій ґрупі виборців призначено 13 мандатів. З того числа мандатів показалась сама собою конечність зложити кілька країв на один округ виборчий. Основу до роздїлу мандатів на краї подало число виборців в поодиноких краях коронних, а вихідною точкою при тім були взагалї округи державних заведень для обезпечень на случай нещастя. При твореню моравского округа виборчого вилучено шлескі енкляви і північні повіти та придїлено їх до Шлеска, а то по части з огляду на одноцїлий простір копалень вугля, по части же длятого, щоби Мораві відняти тягар, а Шлескови надати самостійний мандат. Наконець треба було в куриї робітничій завести конче посередні вибори, а то зі взгляду на велике число виборців, на великий обшар округів виборчих та на теперішний стан техніки виборчої і поступованя виборчого.

Перегляд політичний.

Єго Вел. Цїсар виїхав онодї до Ґрацу на відкрите університету і прибув там рано о 7 год. Людність міста і околиці повитала Монарха ентузиястично.

Новий проєкт реформи виборчої приняла віденьска праса не конче прихильно. N. fr. Presse виступила остро против єего проєкту а N. W. Tagblatt каже, що проєкт сей мусить бути змінений, хоч головні єго основи повинні бути задержані. Fremdenblatt підносить лиш той факт, що преці всї партиї репрезентовані в підкомітеті, що виготовили сей проєкт могли згодити ся на него.

Турецка рада міністрів постановила відкинути предложенє держав в справі реформ маючих завести ся у Вірменії. Рівночасно доносять з Константинополя, що в турецкім міністерстві мають настати важні зміни; именно має уступити великий везир Джеват-паша, а на єго місце має прийти Кіяміл-паша. В кругах дипльоматичних не думають однакож, щоби ситуация полїтична, котра єсть дуже поважна, поліпшила ся через ту зміну.

З Льондону доносять, що висланє анґлїйскої фльоти до Байруту наступило в порозуміню Анґлії з Росиєю і Франциєю.

В Мадридї заносить ся на кризу кабінетову. Парлямент іспаньский ухвалив онодї нагану правительству за єго поступованє, а міністри вийшли з салї перед голосованєм. Міністерство не хоче подати ся до димісиї, але ситуация єсть дуже трудна, бо републиканци старають ся використати теперішний заколот. Ґубернатор Мадриду, ґен. Рівера, котрого пострілив якийсь сфіцир з мести за те, що він не хотів віддати за него своєї доньки, лежить умираючий. Куля пробила єго на скрізь.

Новинки.

Львів дня 5 червня 1895.

— **Именованя.** П. Міністер просьвіти надав придїленому до служби при ґімназиї державній в Бохни дійстному учителеви ґімназиї державної в Ряшеві, Едвардови Козловскому, посаду учителя при ґімназиї державній в Бохни.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Казимир Баденї повернув в недїлю рано до Львова.

— **Іспити на учительки ручних робіт жіночих** розпічнуть ся в ц. к. мужеській учительскій семинариї в Станїславові дня 1 липня с. р. Кандидатки, що наміряють складати іспит, мають внести подане до дирекциї заведеня найпізнїйше до 20 с. м.

— **Фальшиві срібні ґульдени** появили ся знов в Станїславові і околици. З такими грішми переловив двох людий на двірци в Станїславові зелїзничий касиєр і віддав справу прокураториї.

— **Нові читальні „Просьвіти"** засновують ся: 1) в Дашаві, повіта стрийского, де відбуло ся відкрите дня 4-го с. м. при участи делеґатів стрийскої філії „Просьвіти" і 2) в Деревлянах, повіта каменецкого. Всїх читалень „Просьвіти" єсть до тепер 193.

— **Нові стациї телеґрафу.** З днем 8 с. м. будуть отворені в Заболотові і в Залучи, снятиньского повіта, при істнуючих там почтових урядах стациї телеґрафу з обмеженою службою денною.

— **З Снятинщини пишуть нам:** В Устю над Прутом посперечали ся дня 30 мая селяни Василь Мироник і Семен Рожко за зорану межу. Від сварки прийшло до бійки і Мироник одним ударом убив Семена Рожка.

— **Бурі і гради.** В Скалатї лютила ся велика буря з градом дня 2 червня. Град величини малого волоского оріха падав майже чверть години та покрив землю верствою грубою на два цалї. Засїви в поли та ярини в огородах цїлковито знищені. — Тої самої недїлї лютила ся сильна буря в охрестности Самбора, Судової Вишнї і Мостиск. — З Коломийщини пишуть: Дня 22 мая около 3-ої години по полудни надійшла чорна хмара з градом і бурею над село Коршів. Буря завалила 22 господарских будинків, а 200 ушкодила, при тім убила 6 штук худоби, а много ранила. Овочеві дерева поломило і повиривало з коренем. Уцїлївші дерева виглядають, як би три лїта сухі стояли. Озимини, котрі ще не випріли під снїгом, град витовк, бо був великий, як волоский оріх, а кусники леду лежали до пятого дня. Всї засїви знищені, бараболя, кукуруза, фасоля сполокані водою.

— **Громадску касу** в Рідзвянах, повіта рогатиньского, обікрали невислїджені доси злодії. Они дістали ся до середини вікном і забрали готівку в висотї около 100 зр.

— **З Дрогобича** доносять: Бл. п. о. Михайло Лисикевич, парох в Кропивнику новім, дрогобицкого деканата, котрий помер дня 22-го січня с.

она вийшла до престольної комнати за Калебом і єго товаришами. Фараон — як видко — був радий приймити посольство від свого єрусалимского приятеля; він дав знак, щоби приклякші посли повставали, а відтак зачало ся читанє Абді-табового письма. І в міру того, як читало ся се письмо, в котрім первосьвященник заввірав о невинности Натана — лице Нанху-Ра проясняло ся. Але невинність молодого Хананейця все ще не була доказала і фараон в сїй хвили був би жертвував і дорогоцїнну бразелєту, щоби лише обілити свого любимцяслугу.

Калеб порозумів, що тепер настав час підвести Рут до ступнїв престола і взявши єї за руку підійшов з нею до фараона. Дівчина упала на колїна, відкрила лице і начала з сльозами в очах доказувати невинність того, хто був для неї найдорожший в цїлім сьвітї. Благаючи фараона помилувати Натана, она вкінци сказала:

— Я слаба женщина, я не привикла говорити, не умію — але замість мене, вислухай милостиво свого підданого Антуфа! Він потвердить се, що я говорила о Натанї. Антуф разом з нами прибув з Ґази.... Вислухай єго і ми покірно піддамо ся твому рішеню.

Миле лице дівчини, єї трогаючі, дитинні просьби, глубоко тронули фараона і він вже готов був дати приказ увільнити поки-що Натана, щоби дати єму змогу на другий день явити ся лично для своєї оборони, а тимчасом повелїв прикликати Антуфа.

Явив ся Антуф і розповів о тім, що говорив єму Натан в Ґазї перед від'їздом до Єгипта.

Вислухавши Антуфа, фараон утїшив ся, хоч не виявив своєї радости при такій приятній вісти, якої не дожидав. Правда, коротке було оповіданє сего Єгиптянина, але за те докази в користь Натана були такі важні, що всї ясно пізнали цїлу справу.

І дійстно всьо вказувало на се, що молодий Хананеєць цїлком оправданий, що й заявив голосно фараон, котрий впрочім нїколи не міг себе переконати, що єго любимець обманув єго. Однако хоч як радував ся Нанху-Ра, єго лице знов захмарило ся, а то під впливом сорому і щирого покаяня. Він, гордий володар, найшов ся в положеню не відповідаючім єго повазї і, щоби облекшити собі, сильно розгнївав ся на виновника своєї похибки.

Зумівши укрити чувство радости, фараон здержав ся і в виявленю сорому, покаяня і гнїву против клеветника Гаміда і длятого ласкаво відпустив послів Абді-таби та заразом приказав безпроволочно зловити Гаміда, що був під той час в Долїшнім Єгипті, закувати єго в кайдани і привезти до столицї.

Коли Калеб і Рут вийшли з палати, до них підійшов один з двірских урядників і запросив їх іти за собою до вязницї, котра стояла за стїнами міста.

Коли они дійшли до тюрми, — про се нї Калеб нї єго своячка не могли би нїчого сказати: они немов нїчого не бачили, нїчого не чули і аж тодї опамятали ся, коли перед ними опинив ся вязничний начальник. Він велів Калебови лишити ся на дворі, а Рут могла піти до вязниці і повідомити замкненого, що завтра він буде вільний.

Двері вязницї отворили ся перед дівчиною і она побачила свого милого. Натан так був зворушений, що глядів на Рут, як на надприродне єство і був готовий упасти на колїна та подякувати Богу за се, що він позволив єму побачити хоч тїнь улюбленої женщини. Але дві ніжні, теплі ручки, що обвили ся довкола єго шиї і горячий віддих дівчини пересьвідчили Натана, що він бачить не тїнь. Вкінци перериваним голосом промовила Рут:

— Се я, я твоя Рут! Завтра — ти будеш вільний, — покинеш тюрму. — Так сказав сам фараон!

Натан ледви міг зібрати мисли, щоби засипати питанями свою любку, коли в дверях появили ся начальник вязницї, Калеб і той двірский урядник, що проводив дівчину.

Калебови дозволено лише обіймити своячка і відтак всї они мусїли вийти з вязниці і лишити в нїй увязненого до завтрішного дня. Натан був такий розворушений і щасливий, що не чув землї під собою, то й що значило для него перебути ще кілька годин в тюрмі!

р., записав свій маєток зложений з різних движимостий і готівки 18.700 зр. між иншими на такі цїли: 1) на рускі шкільні бурси у Львові, Дрогобичи, Перемишли, Самборі і Коломиї по 100 зр.; 2) на придане для двох дівчат сиріт по сьвящениках перемискої епархиї, по 300 зр., разом 600 зр., розділяти має „Народний Дім“ у Львові; 3) на тов. ім. Мих. Качковского 300 зр.; 4) на пять стипендий свого імени для студентів университету з перемискої епархиї 10.800 зр., розділяти має також інститут „Народного Дому“ у Львові; 5) книжки свої для бібліотеки „Народного Дому“ у Львові, а на перевіз тих-же до Львова 20 зр.; 6) на каплицю при кропивницкій церкві 300 зр.; 7) на іконостас в церкві журавицкій 100 зр.; 8) на богослужебні фондациї при церквах: в Кропивнику новім 400 зр., в Перемишли 500 зр., в Улянові коло Чешанова, своїм родиннім місци 500 зр. і в Журавици 500 зр.; для убогих в Кропивнику новім 20 зр. Прочий маєток записав покійник своїй близшій і дальшій родинї, знакомим і слугам. Завіщане зложене в суді в Підбужи.

— **Небезпечного злочинця** зловлено в Ланах долїшних коло Стрия. Свого часу він підпалив був село Тейсарів, в жидачівскім повіті, а крім того був караний 5-лїтною вязницею за убийство. Тепер допустив ся знов якогось убийства. Позаяк злочинець походить з жидачівского повіта, то єго відставлено до повітового суду в Жидачеві.

— **Убийство жінки.** В Романівці, селї теребовельского повіта, задушив селянин Михайло Риж свою жінку, а відтак повісив еї, щоби думано, що она відобрала собі сама житє. Риж залюбив ся був в якійсь дівцї і хотів з нею женити ся, та на заваді стояла жінка. Недавно пробовав еї отруїти.

— **Жертва легковірности.** Минувшого четверга приїхав до Львова глядати служби паробок Володисл. Сущиньский з Ясниск. На ринку приступили до него якісь два мужчини і представивши ся яко аґенти, обіцяли єму найти зараз добру посаду. Однако перед тим затягнули єго до якогось шинку, веліли собі заплатити за 60 кр. снїдане і зложити 40 кр. готівкою, а крім того здоймити з себе сїрак, вартости 4 зр., „щоби не виглядав як хлоп“. Відтак завели єго на Жовківску улицю і веліли єму ждати коло якогось дому, обіцюючи привести там до него того пана, що глядає слуги. По тім всїм оба мантії пропали без слїду, а Сущиньский аж тепер побачив, з ким мав до дїла.

— **Хитрого конокрада** переловила в сих днях жандармерия в Старій соли. Сей конокрад занимав ся майже 20 лїт крадежию та торговлею крадених коний. Під хатою єго єсть простора пивниця, в котрій найдено кістяки, кільканацятьох коний і там він переховував крадені конї, доки не мав нагоди продати їх на якім торзї.

— **Огнї.** Село Гора під Белзом, сокальского повіта, зложена з 57 домів і числяча 303 мешканцїв, згоріла майже цїлковито, бо згоріло 43 загород і всї господарскі знаряди, а оцїлїла лише худоба, що пасла ся на пасовиску. — В Артишеві, городецкого повіта, знищив огонь цїлковито 5 загород. Шкода около 1250 зр. — Дня 31 мая вечером згоріла загорода Василя Воляньского в Устю над Прутом, в повіті снятиньскім. При ратунку визначили ся місцевий учитель Іван Тимочко і начальник громади Яцко Рожко. — З Золочева доносять про огонь, який навістив село Хильчичі, тамошного повіта. Від кількох тижднів в Золочівщинї не рідкі огнї по селах: в Сасові вже другий раз горів дім рабіна, в Краснім згоріло 14 хат, в Фирлїївцї і Скварявi знищив огонь також кільканайцять загород. — Про огонь в Хильчичах, повіта золочівского, пишуть: В понедїлок Зелених сьвят погоріло в Хильчичах 5 хат а 15 будинків селяньских, та погиб 6-лїтний хлопчина. Огонь вибух в самій серединї села о 8-ій годинї рано в хвили, коли весь нарід був зібраний в церкві на богослуженю. Причиною огню був малий 6 лїтний хлопчина, котрого родичі, виходячі до церкви, лишили в хатї колисати малу дитину. Необережна мати, ідучи з хати, не сховала сїрників. Хлопчина бавив ся сїрниками в сїнях та через неувагу запалив накидану там солому. Як побачив огонь, вибіг з хати та сховав ся між будинки, лишаючи дитину в хатї. На щасте дївчина сусїда, побачивши огонь, а не могучи дістати ся через сїни в хату, вирвала спорохнавіле вікно, та винесла ще живе дитя дрімаюче в колисцї. Хлопчину найшли аж по якімсь часї неживого, здає ся в наслїдок перестраху, з спаленими ногами і руками, між будинками господарскими. З тої хати заняли ся і сусїдні, та хто знає, чи серед спеки та вітру не було би згоріло цїле село, если-би не золочівска огнева сторожа, котра огонь спинила. — Перед кількома днями погоріло в місточку Холоеві сто домів. На телеґрафічне візване прибула з Радехова огнева сторожа і спинила пожежу. З цїлої дїльницї Холоєва лишила ся купа згарищ.

— **Померли:** В Тернополи Ів. Лопушаньский, асистент зелїзничий в 32-тім році житя; — в Перемишли нагле на серцевий удар поручник польової артилериї С. Розлуцкий; — Володимир Стеслович, абітуриєнт ґімназияльний в Тернополи дня 1-го червня в 21-ім році житя; — Матій Вацик, радний міста Тернополя в 50-тім році житя.

Всячина.

Також діждали ся! Росийскі вояки, що колись били ся в Болгариї з Турками певно не сподївали ся того, що їх кости підуть колись до фабрики на вуголь кістянний. А так о мало що не стало ся. Недавно тому задержано в Земуни (Семлинї) на Угорщинї кілька ваґонів костий висланих з Татар-Базарджика в Болгариї до Відня, звідки знов мали піти до фабрики сподиюм в Ерля. Власти санїтарні в Земуни оглядаючи привезені кости знайшли там множество людских костий; зараз казали їх повибирати та похоронити на земуньскім кладовищи, а на фабрикантів наложили кару 2000 зр. за фальшиву декларацию. Прочі кости пішли до Відня і там стоять доси, бо фабрикант не хотів їх приняти, а спедитор також оправдує ся тим, що то не він висилав кости. Людскі кости в тій посилцї походять з поля битв в Болгариї. Оттак то уміли Болгари пошанувати кости тих, що колись бороли ся за їх свободу. А були там певно кости, і не одного Русина-Українця!

— **Два предмети однакової ваги** здають ся бути не однаково тяжкими, скоро їх обєм не єсть однаковий. То виказала проба, яку робив недавно Флюрноа з кількома предметами однакової ваги а не однакового обєму. Найбільша обємом була порожна скринка, а найменша коробка з оловом. Всї ті предмети були однакової ваги, але коли до проби стануло пятьдесять людий і мали сказати, котрий з тих предметів найтяжший, то 42 сказало, що скринка найлекша, а 45 сказало, що коробка з оловом найтяжша. З того показало ся, що око обманює що-до ваги, бо чоловікови здає ся, що той предмет єсть тяжший, котрого обєм єсть менший. Та обмана устає зараз тогди, коли замкне ся очи і важить ся на руцї предмети, не знаючи, якого они обєму.

Телеґрами.

Ґрац 5 червня. Є. Вел. Цїсар оглянув вчера о 2 год. по полудни салю ратушеву, будинок товариства взаімних обезпечень і цивільний суд, а о 3 год. був на народній забаві в галї промисловій де устроєно величавий похід альпейский, в котрім взяла участь головно горішна Стирия. Похід розпочинали гербоносцї а кінчила бандерия кінна.

Брест 5 червня. Парова лодка, що везла кількох офіцирів з австрийскої маринарки до їх корабля, наїхала серед ночи на пароход і розбила ся та й зараз затонула. Офіцири виратували ся.

Маджента 5 червня. Вчера відбуло ся тут відкрите памятника Мак-Магона в присутности мінїстра війни Моченніого і францускої депутациї. Моченні виголосив притім бесїду, в котрій сказав, що Італїя не забуде францускому народови тої сильної помочи, яку одержала від него для своєї свободи і независимости. Король надав членови францускої депутациї ґен. Вольґренан велику ленту ордера Маврикія.

— **Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка** у Львові, улиця Академічна ч. 8. продає слїдуючі книжкі: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезиї часть I, 1 зр., Книга казок, поезиї часть II, 60 кр., Твори прозаічні ч. I. 80 кр., ч. II. кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. I, II, III, IV. по 1 зр.— Тарас Шевченко. „Кобзар“ 2 томи 4·50 зр., з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезий ч. I. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, з московского 10 кр.

Серед золотих солодких мрій він навіть не бачив вязничних стїн.

Настало рано, прийшов начальник вязницї в супроводї Калеба, Рут і того самого двірского урядника. Начальник заявив Натанови, що він вільний а урядник виповняючи даний єму приказ, повів їх до царскої палати.

Але заки увільненого ввели до престольної комнати, списали з ним протокол, т. є. веліли єму розповісти о тім, як найшла ся браселета, а присутний писар зараз записав єго зізнаня. Очевидно всьо, що розповів Натан, годило ся цїлковито з висказами Антуфа, инакше й не могло бути.

Натан, єго стрик і Рут увійшли до престольної комнати як раз в сю хвилю, коли по прочитаню зізнань увільненого перед цїлим двором, заявлено торжественно, що Натанови вертають ся всї єго попередні почести і уряди, а також приказано віддати під сторожу клевстника Гаміда.

Коли умовкли радістні крики, фараон велїв вийти членам ради, встав і взявши за руку Натана повів єго і Калеба до Тії, своєї царскої подруги. Тут в присутности царскої родини Нациху-Ра обняв свого вірного слугу, що так довго і невинно терпів муки у вязници. Щось такого не лучало ся від часу як стояв єгипетский престол.

Відтак фараон заявив Калебови, що годить ся на жадане Абді-таби і увілняє Натана від служби, а обертаючи ся до молодого Хананейця цар так сказав:

— Ну, іди з Богом! Ідь домів з своєю женою. А щоби ви не згадували лихым серцем сумного часу, який ти пережив в тюрмі, то нехай Рут прийме і носить на памятку твого визволеня — ось той перстїнь: в нім блищить алмаз з відомої тобі браселети. Нехай блеск сего каменя пригадує вам все нинїшний день!

Вскорі Калеб з молодою, вже зарученою парою зібрав ся до дороги домів і очевидно до Ґази проводив їх честний Антуф. В домі сего доброго Єгиптянина відбув ся пращальний пир і тут они дізнали ся, що Божа кара постигла Гаміда скорше, заки єго вспіли зловити: утїкаючи перед погонею, Гамід упав з коня і убив ся на смерть в тім самім місци, де умовив ся з бедуінами напасти і ограбити посольску каравану.

Перед камінними стїнами Єрусалима, старенький Талмаі стрітив з розпростертими раменами брата, сина і єго суджену, Рут. Старцеви умисне дали знати завчасу до Гупни о приїздї сих дорогих подорожних.

Перед самими міскими воротами їх привитав і благословив первосьвященик Абді-таба і відповідно до давного звичаю — який впрочім заховував ся лише супротив царских осіб — подав їм хлїб і вино, так як се зробив свого часу Мелхиседек, стрічаючи Авраама.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ІНСЕРАТИ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.